

Can Rogent

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Rimbles, 13 - Zona de Banyamars
Emplaçament	A la banda de llevant de vall de Can Rimbles, entre la masia de Can Llibre i la de Can Brugueràs
Alçada:	253m
Coordenades:	
Latitud:	41.59687
Longitud:	2.46576
UTM Est (X):	455477
UTM Nord (Y):	4605157

Classificació

Número de fitxa	08075-123
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPAC 8544
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 002112700DG50F
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 13/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada i reformada del tipus basilical, envoltada de pati. Presenta cobertes de teula àrab de dues i un sol vessant, disposades en perpendicular a la façana principal. Consta de tres crugies i està distribuïda en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada a migdia, presenta un portal d'arc de mig punt adovellat amb els brancals bastits amb carreus de pedra. La resta d'obertures es corresponen amb finestres rectangulars, amb els emmarcaments bastits amb carreus de pedra i les llindes planes (exceptuant el portal de l'extrem de ponent, que no té llinda de pedra). Al pis hi ha quatre finestres amb carreus a la part inferior disposats a mode d'espitlleres. Dues tenen els ampits motllurats i una altra està completament restituïda. A l'extrem de llevant hi ha una finestra amb la llinda sostinguda amb permòdols i, a sota seu, una altra finestra amb l'emmarcament restituït. Totes aquestes obertures tenen les juntes dels emmarcaments arrebossades i emblanquinades. Al bell mig del parament hi ha un gran rellotge de sol de ceràmica vidrada. La façana de llevant conserva una obertura a mode d'espitllera molt reformada, mentre que la de ponent té obertures rectangulars i un petit portal d'arc rebaixat. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats, amb les cantoneres embellides amb carreus de pedra i un ràfec de teula àrab al parament principal. Davant de la façana principal hi ha una bassa de planta rectangular i a l'exterior, unes metres més endavant i a l'altra banda del camí, n'hi ha una altra de planta circular per regar els camps.

Història

La primera referència documental de la masia la trobem en el fogatge de l'any 1497, en el que apareix el topònim "Rogent". Posteriorment, en el fogatge de l'any 1515, es menciona en Jaume Rogent i, posteriorment, torna a aparèixer en el fogatge de l'any 1553 com a Rogent. Poc després, en una relació de masos del terme de Dosrius i Canyamars ("Individuació de tots los masos que componen lo terme y Parroquies de Dosrius y Canyamas ab las casas y terras que son continuades en lo de capbreu del 1570") es menciona "Salvador Canyamas, alias Rogent, confessa tot lo mas Rogent de Canyamars". El cognom Rogent continua apareixent en la documentació de finals del segle XVI i XVII. En aquest sentit, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1632 apareix una casa anomenada "Rogent" dins del veïnat de Canyamars. Dins del mateix document, en la llista corresponent a l'any 1897 apareix novament. Durant els segles XVIII i XIX, les referències documentals al cognom i a la masia continuen. Així doncs, en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars datada l'any 1779, hi apareix en "Francisco Rogent" com a regidor. Poc després, en les "Llibretes per cobrar lo reial catastro de dosrius y cañamas del primer ters de 1786", i també en les posteriors fins l'any 1792, apareix citat el cognom Rogent. Posteriorment, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. I, finalment, en un llibre de registre de retolació de carrers i numeració de cases del quinquenni 1860-1865, en el veïnat Rimbles, hi consta "Juan Rogent" amb 1 edifici, 9 persones i número de carrer 11. La família Rogent fou una de les nissagues més destacades de Canyamars, tant a nivell de propietats com d'activitat econòmica. Al llarg del temps, alguns membres de la família tingueren papers destacats dins la història de Canyamars, com per exemple benefactors de la parròquia de Sant Esteve o regidors de la batllia. Durant el segle XX, a la masia hi va haver masovers. Els darrers marxaren a mitjans dels anys 90. En la darrera intervenció de restauració, feta a finals del segle XX o principis del XXI, es va emmarcar en pedra la finestra de llevant de la planta baixa i una altra del pis. També es va refer el revestiment de les façanes amb morter i pintura i es va restaurar el rellotge de sol.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.54/134. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. SUBIÑÀ I COLL, Enric (2017). "Dosrius i Canyamars a l'edat mitjana. Una terra de pagesos". Duos Rios, núm. 3, p. 27. [Http://www.gnomonica.cat/](http://www.gnomonica.cat/) [Consulta: 27-09-2017].

